

In Memoriam MAHMUT MASE SKADRAK

by [Radmila Solesa-Cetic](#) on Saturday, November 17, 2012 at 6:34pm

Kad smo ono nagadjali hoce li poceti, ma nece valjda, nece, nismo mi...mi se volimo, Radio-Bihac je imao puno, puno vaznih gostiju, puno onih koji su odlucivali o necemu, a poslije smo svi vidjeli, da, bez obzira na neke nase funkcije u to doba, svi smo bili samo pijuncici...

Jedan od tih vaznih gostiju je bio i komandant Aerodroma na Zeljavi, pilot visokog cina, Mahmut Skadrak. U to nesigurno i neizvijsnoscu i brigama bremenito vrijeme, uspio je unijeti veselost u nase prostorije, u nase smusene zivotice. Svi smo ga, poslije prvog kontakta, zvali Mase.

Tad sam nazvala Senada, rekla mu da sam upoznala covjeka "isti ti": pametan, duhovit, stotine mu viceva pohranjeno u dusi, i "brate, davi sa testovima inteligencije (k'o i ti, mislim se)".

Armija JNA ga je htjela, Armija, tada jos Teritorijalna Odbrana, BiH ga htjela. Nas Mase je Bosni rekao da je "jednom vec dao zakletvu, i ne misli da je krsi", otisao u Beograd, okupio generale i rekao im – "Da se mi ne zavaravamo, odoh ja u penziju". A mlad bio, premlad za penzije.

Kad se Deyton potpisao i nas cetvero Cetica stiglo u San Diego sa pet rijeci od engleskog, ja se dala u potragu za nasim ljudima u Americi. Saznam da je Komandant Zeljave u Los Andjelsu. Nazovem, zena mu se javi, kazem joj da se ne znamo, ali, eto, ja bih da se upoznamo, ja znam Masu. Dogovorimo se, Cetici ce na kafu kod Skadraka istog vikenda.

Moj je Senad tad upoznao svoga Masu. Kafa se proizvela do zore, rastegla na cijeli vikend. Od prvog su susreta, jedan drugog zvali – "Burazeru", sa najvećim B, jer i da je imao rođjenog brata, Senad kaze, ne bi mu leg'o ovako ko njegov Mase.

Sedamnaest godina tog bratstva se zivjelo vikendima, praznicima, vaznim rođjendanima...Arizona, Kalifornija, Nevada, i, nas dvoje se radovali, selimo u St.George, samo sat i po voznje od Mase i Zorice.

Posljednje vidjenje bilo za Senadov sezdeseti. Mase mi pomogao da to organizujem tajno, da bas bude surprise party. Bilo i lijepo i tesko. Prvi puta od oktobra 2010, to mi, kao nesto slavimo.

Mase svog Burazera uveselio, razgovorio, ohrabrio...

Po nasem dolasku u St. George, Mase ode u Beograd, ima tamo osiguranje, nesto nije u redu, neke zlijezde...

Prošli mjesec startao sa kemoterapijom.

Jutros, pita mene moj Sandro gdje je tata...Kaze, I'm so sorry, mama, Mase...

Kad se ono kaze da je sad na boljem mjestu, nekako i pocinjem vjerovati, znam da to mjesto ima i mog sina. I naseg Masu...I jos jednog , naseg, Masu...

Neka Ti je vjecna slava, Prijatelju...Burazeru...nas.

